

A photograph of a room with a lamp and a patterned bag. The lamp is on the left, casting a warm glow. The bag is on the right, with a patterned fabric. The background is a textured wall.

MÅSTE FÅ BLOMMA

Nu kommer Loreens första platta. *Heal* är en rensning av hennes system, men handlar också om acceptans och "forgiveness". Att bli helad. Vi träffar sångaren som berättar om andar, vikten av att vara tyst och förlusten av en pappa. **TEXT MARIA HAGSTRÖM FOTO MAGNUS SANDBERG**

Det stormar på Strandvägen. Paraplyer används som sköldar, hår virvlar ihop sig i tovor och vatten tränger in genom hål i välanvända skor. Inne på Hotel Diplomat skakar jag och fotograf-Magnus hand med Loreens huttrande presskontakt. Just då är jag lättad över att jag i sista stund lyckats hindra mina sms till presskontakten där jag skrivit om "Porren". Det är nämligen så min telefon vill autokorrigera "Loreen". "Hur går det med Porren?" "När får vi intervju tid med Porren?" Men

nu är stämningen vänlig, och i väntan på huvudpersonen gör vi som svenskar bör göra en sådan här dag – pratar vädret och svär över det värdelösa paraplyet köpt för "ullaredspris". Sedan kommer Loreen.

– Jag älskar det här vädret, säger hon utan spår av ironi och hänger av sig sina två jackor över en fätölj. Det är energin. Och jag tror att det har att göra med vilken kroppstyp man är. Man kan vara vata, kapha eller pitta. Och jag är pitta och vi klarar inte av värme, för pitta är så jävla mycket fire. ▶

Hon har satt sig i soffan, lagt det ena benet med den mer än decimetern höga platån över det andra.

– Får ni feeling här då? frågar hon och ser sig om i rummet.

Vi sitter i det som man på Hotel Diplomat kallar biblioteket. Längs väggarna står bokhyllor med whiskyflaskor av sorten Mackmyra och gamla böcker med bruna och vinröda pärmar.

– Hajar ni hur mycket det spökar i det här huset, säger hon och jag frågar om spöken är något hon tror på.

– Andar tror jag på. Du får inte glömma att jag är berb liksom. I Marocko tror man på spirits. Där tror man att när kroppen dör har själen ett val att stanna eller gå vidare.

De som väljer att gå vidare, vart går de?

– Bra fråga, det ska jag tala om för dig! säger hon, skrattar och blir allvarlig igen. Nämen, man säger att man går över i en annan form, där det inte finns tid. Kroppen är rätt så tung, det är ganska mycket smärtor som vi måste uppleva, det är ganska mycket vi måste kämpa med i det här livet. Nu tänker du bara "I det här livet? Vad för mumbo jumbo is this?".

Diktafonen som ligger på glasbordet visar att den spelat in i fyra minuter. Vi har redan pratat livet efter döden, jag hade tänkt att vi skulle börja med de enkla frågorna: som dem om hennes första platta som släpps i oktober och om vad hon sysslat med efter Eurovisionsegern. Men Loreen är spirituell och pratar gärna andlighet. Hon anser att de stora religionerna är så gott som "samma story". Hon tror på ett liv efter döden, hon tror på själen. Och det som alstrar en fin energi. Man behöver inte kalla det Gud. "Spirituality, andlighet, pang, där är det".

Men nu frågar jag ändå om den kommande plattan.

– Folk har hört "My heart is refusing me" och "Euphoria", jag tror att de kommer att bli rätt förvånade när de hör plattan. Den är vuxnare och mycket mörkare, smutsig. Det är inte bara dansmusik, och kanske inte dansmusik i den formen som vi är vana att höra. Den är filmisk och dramatisk, med mycket stråkar. Och väldigt personliga stories.

Texterna handlar om relationer: olycklig kärlek, otrohet, separationsångest, intimitet, sådant som hon själv eller människor i hennes omgivning upplevt. Och skivan avrundas med låten som har samma titel som plattan – "Heal".

LOREEN NAMN: Lorine Zeineb Nora Talhaoui. **FÖDD:** 16 oktober 1983 i Stockholm. **BOR:** I Hornstull, Stockholm. **GÖR:** Sångare. Vann Eurovision Song Contest i Baku i Azerbadzjan med låten "Euphoria". Året innan kom hon vidare till Andra chansen i Melodifestivalen med låten "My heart is refusing me". I årets Rockbjörnen vann hon pris för bästa svenska låt och bästa kvinnliga liveartist. **AKTUELL:** Med skivan *Heal* som kommer ut 24 oktober.

”du kanske ska sjunga låten som den är”. Varför ska jag göra det, den finns ju redan?

Loreen var med i *Idol* 2004 och kom fyra. Sedan dess har programmet förändrats och nu vill juryn gärna se att deltagarna gör egna versioner.

– Ja, för det finns ju ett värde i det. Folk köper inte skit, folk köper det som är på riktigt. I dag är det lätt att få ut sin musik, så det är en jävla konkurrens. Alla plastiga producenter, plastiga artister inser att de måste fixa lite själ i det de gör annars är det kört.

Hon tar artisten Gotye som ett exempel och börjar sjunga: ”Didn’t have to cut me out”. Han gick till skivbolagen men fick nej. I stället släppte han materialet på Youtube och fick miljontals klick.

– Då kom skivbolagen tillbaka och bara ”tja ska vi jobba”. Det är ganska många som gått den vägen, är det bra så är det bra. Jag gillar det – mera power till individen. Inget ”lilla gumsigumsan du måste göra så här annars kommer du inte dit”.

VI AVBRYTS AV att en i hotellets personal frågar om hon kan få ta en bild på Loreen, till sonen, han är galen i henne. Hon får sin bild och jag undrar om det är många som kommer fram på stan.

– Ja det är det. Det är inget fel i det, ofta kommer folk fram och säger väldigt snälla grejer. Men du vet, ibland känner man att man bara vill försvinna. Och jag är lite extrem då, försvinner jag så försvinner jag i ett antal dagar och är tyst.

Hon brukar åka på retreat, då man ska dra sig tillbaka i stillhet genom att vara tyst i en eller flera dagar. Jag berättar att jag provat på retreat en gång, men att det kanske inte räknas, för det var bara en halv dag.

– Är det sant? Vad var det för retreat, var det yogaretreat? Eller lev sunt-retreat? Eller fick ni meditera? Eller ...

Jag berättar att det vi fick göra var att sitta tysta i ett slott och läsa poesi eller skriva om vi ville, att det var en märklig upplevelse, också ganska obekvämt att vara helt tyst bland de andra människorna där.

– Och så viktigt, säger Loreen och håller upp mer te i kopparna. Första gången jag var på retreat funderade jag på varför jag känner en obehagskänsla av att sitta tyst. Då fattar man att lite av den här energin, den här känslan och ångesten kommer från en själv. Den finns och existerar där, nåt som man lagrat, och ett väldigt enkelt ▶

**OFTA KOMMER
FOLK FRAM OCH
SÄGER VÄLDIGT
SNÄLLA GREJER.
MEN DU VET,
IBLAND KÄNNER
MAN ATT MAN BARA
VILL FÖRSVINNA.**

ÖDMJUKHET ÄR BRA LIKSOM, MEN MAN MÅSTE KUNNA FÅ BLOMMA SOM MÄNNISKA.

sätt att komma undan den är att börja prata, göra nåt, röra på sig. Man vill inte titta på det, men det försvinner ju inte. Då är det bättre att man kollar på vad fan det grundar sig på, gör sig av med skiten och går vidare.

Blir man av med det genom att vara tyst?

– När du sitter tyst börjar du känna av ditt system. Först går tankar runt, fram och tillbaka, bak och fram: Varför gjorde han så? Och jag så? Lämnade jag spisen på? Vad ska jag göra med mitt liv? Tredje dagen på retreat är den värsta. Varje fucking minut känns som en timme, det kryper i kroppen. Men efter ett tag har man nött alla tankar. Sen lägger sig nåt.

Vad jobbigt det låter.

– Det är jobbigt! utropar Loreen och skrattar. Folk tror att de ska på lite retreat och hitta lugnet, men it's not a dance! Man måste vara beredd, det kommer att göra så jävla ont, men nu kör vi ändå!

En gång var hon på retreat i tio dagar. Tio

dagars tystnad och meditation och där fick de inte ens titta andra människor i ögonen.

– Ja, för kollar man nån i ögonen får man kontakt och då börjar man fundera. Som nu när jag tittar på dig, jag sitter ju och studerar dig och du studerar och känner av mig. Fokuset blir ett annat då, det handlar ju om att du på retreat ska känna av dig själv och din egen kropp. Och det behöver man space till. Det är hela poängen med att vara tyst, att hitta trygghet i dig själv. Sen kan du skilja på vad som är din energi och vad som är andras. Och då kan du vara i din glädje eller vad du känner, förstår du vad jag menar?

När Loreen pratar gestikulerar hon ganska mycket, men hennes tjocka lugg ligger hela tiden på plats. Den döljer nästan ögonen, bildar ibland en glipa som snart rättas till. Jag säger att det är bra att ha en sådan där lugg när man inte ska kolla folk i ögonen.

– Där har du det!

Den är viktig, den där luggen. När hon senare ska plåtas på Strandvägen och säger att hon gillar vinden men vill att den ska komma från rätt håll. Hon vill ogärna att luggen ska blåsa upp på bilden. Men ändå älskar hon vädret, kyligt ska det ju vara.

– Jag åker till Svalbard senare i år med Greenpeace och kollar på isarna som smälter, säger hon mellan kamerablixterna.

Det är viktigt för henne att engagera sig på något sätt. Hon ställer alltid upp i välgörenhetshower och är aktiv i organisationen Civil Right Defenders.

– Där diskuterar vi till exempel Azerbadzjan, hur man följer upp det, så att jag inte bara släpper det. Det kan ju inte vara så att jag är i Azerbadzjan och sen bara "hej då".

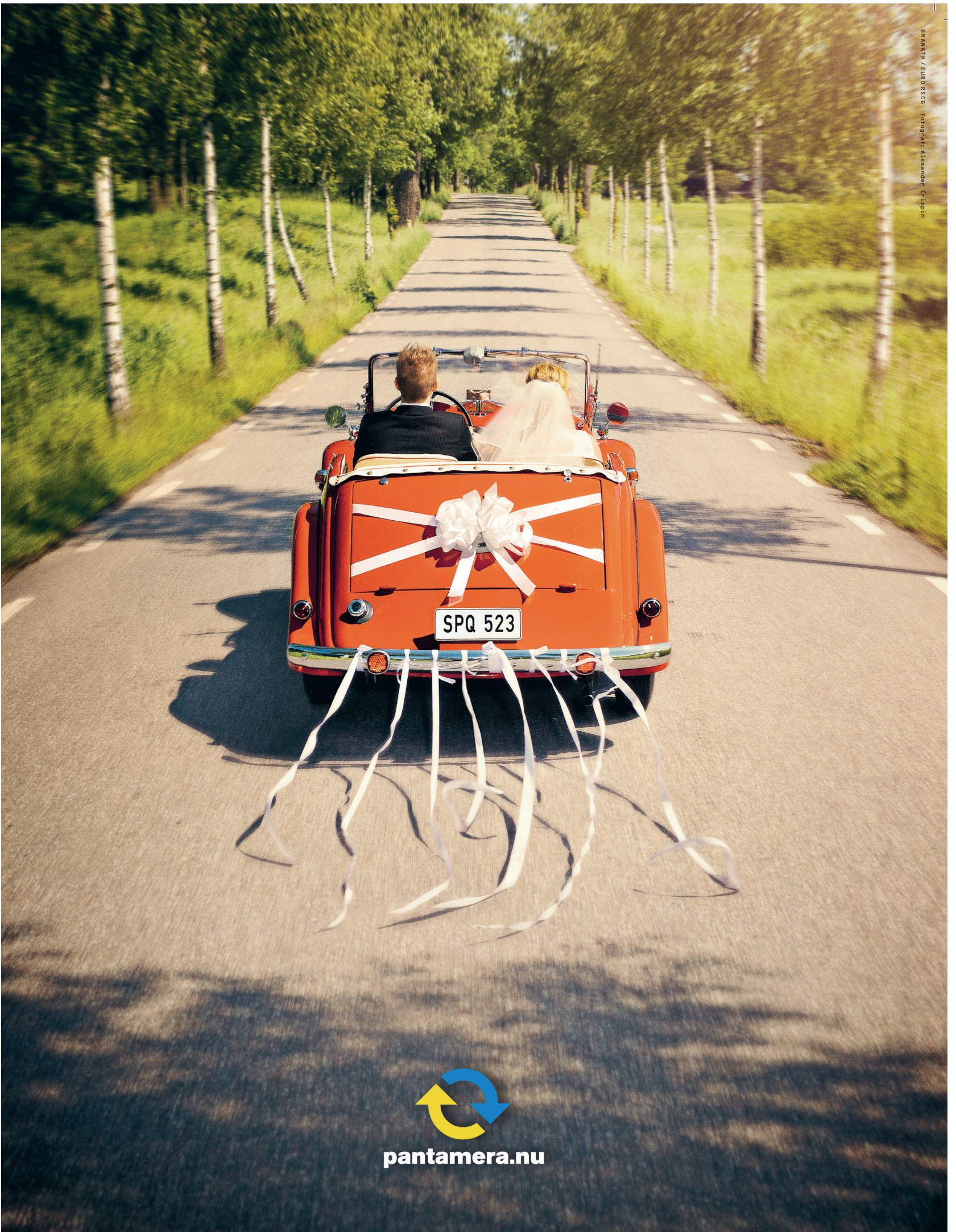
I SOMRAS TILDELADES Loreen Lägerols kulturpris Voice of the year, för att hon med sin röst skapat skön musik men också för att hon använt den till att lyfta fram viktiga människorättsfrågor under schlager-EM. Pengarna skänkte hon till arbete för kvinnors rättigheter i Azerbadzjan.

– Jag har levt kring den här typen av problematik, kvinnodiskriminering. Inte för att baktala Marocko, de har kommit långt i jämförelse med många länder, men jag har varit med om det så många gånger inom min släkt. När jag är i Marocko ser jag fattigdomen där och hur man gifter bort sina döttrar, inte för att vara elak utan för att överleva och säkra framtiden. Kvinnorna håller sig på sin sida och männen på sin sida. Min mamma trodde på nåt annat och det var motvind hela vägen tills hon kom fram. Min mamma är en riktig krigare. För mig är frihet en självklarhet. Du får göra vad fan du vill, du har rätt till dig själv, det är inte rocket science. Även vi här uppe i Sverige förstår inte vad det innebär att du är fri.

Loreen anser att det finns andra problem i Sverige som gör att vi inte är helt fria, att vi är hämmade på andra sätt.

– I Marocko går man till exempel till sin granne och pratar om sina problem, öppnar hjärtat och rensar sina system. Vi här i Sverige tänker "jag ska inte dela med mig, jag vill inte vara en börda, nä inte ska väl jag". Den där jantelagen. Ödmjukhet är bra liksom, men man måste kunna få blomma som människa. Kanske inte så överamerikanskt, men man måste ju få blomma. 🌸

pantamera.nu